

16 Νοεμβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΡΙΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΜΥΝΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 79/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Κρίσεις — Οι αποφάσεις των Συμβουλίων Κρίσεων ξεχωριστές εκτελεστές πράξεις που γεννούν έννομο συμφέρον αυτοτελούς προσβολής τους.

5

Στρατός της Δημοκρατίας — Αξιωματικοί — Εκθέσεις ικανότητας — Βαθμολογία — Η πρόνοια του Καν. 30(9) (όπως διαμορφώθηκε με την Κ.Δ.Π. 139/92) επί χαμηλής βαθμολογίας — Παραβιάστηκε στην κριθείσα περίπτωση όπου η βαθμολογία περιείχε δεκαδικούς αριθμούς — Η κρίση με βάση την έκθεση άκυρη.

10

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της κρίσης του ως προακτέου, από το βαθμό του Ταξιάρχου που κατείχε, κατ' αρχαιότητα αντί κατ' εκλογήν.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20

1. Οι αποφάσεις των αρμοδίων Συμβουλίων Κρίσεων είναι ξεχωριστές διοικητικές πράξεις που προσβάλλονται αυτοτελώς, γιατί η κατάταξη ως προακτέος κατ' εκλογήν, κατ' αρχαιότητα και παραμένων στον ίδιο βαθμό, παράγει για τους κρινόμενους έννομα αποτελέσματα, η ισχύς των οποίων συνεχίζεται σε ολόκληρη τη σταδιοδρομία τους και επηρεάζει την ανέλιξη τους στην ιεραρχία.

Κατά συνέπεια και εφόσον η κρίση του αιτητή κατ' αρχαιότητα επηρεάζει την ανέλιξή του στη στρατιωτική ιεραρχία κρίνεται πως ο αιτητής διατηρεί το έννομο του συμφέρον.

2. Είναι καθαρό εν προκειμένω ότι ο αιτητής, ο οποίος εξασφάλισε βαθμολογία μεταξύ 8 και 9 είναι σε δυσμενέστερη θέση από αξιωματικό ο οποίος εξασφάλισε χαμηλότερη βαθμολογία, γιατί στη δεύτερη περίπτωση δίδεται στον ενδιαφερόμενο η ευκαιρία να αμφισβητήσει την αξιολόγησή του και να ακολουθηθεί η διαδικασία εξέτασης του παραπόνου του, η οποία περιγράφεται στον Κανονισμό 30(9). 5 10

Με βάση τα πιο πάνω και έχοντας υπόψη την απόφαση στην υπόθεση *Χαράλαμπος Λόττας* όπως επίσης και την απόφαση στην υπόθεση *Παναγιώτης Αθανασιάδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας*, κρίνεται πως ο τρόπος με τον οποίο βαθμολογήθηκε ο αιτητής και η παράλειψη κοινοποίησης των δυσμενών σχολίων οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακύρωση. 15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. 20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ζαβρός κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1994) 3 Α.Α.Δ. 349, 25

Λόττας ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 2183,

Αθανασιάδης ν. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 709.

Προσφυγή. 30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση αρ. 1 με την οποία κρίθηκε ο αιτητής κατά τις κρίσεις του 1993 ως προακτέος "κατ' αρχαιότητα" και όχι "κατ' εκλογήν". 35

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 40

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή του αυτή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

5 "Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με αρ.1 με την οποία κρίθηκε ο αιτητής κατά τις κρίσεις του 1993 ως προακτέος "κατ' αρχαιότητα" και όχι κατ' εκλογή είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

10 Ο αιτητής ήταν απόστρατος Αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού και διορίστηκε με σύμβαση ως Αξιωματικός στο Στρατό της Δημοκρατίας, με το βαθμό του Συνταγματάρχη. Ο αιτητής, με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου διορίστηκε από 11.6.1987 μόνιμος Αξιωματικός με βαθμό Ταξίαρχου στο Στρατό της Δημοκρατίας βαθμό τον οποίο κατέχει μέχρι σήμερα.

15 Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις των Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας για το έτος 1993, ο Αιτητής, επειδή πληρούσε τις προϋποθέσεις για κρίση που προβλέπονται στους περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρητήσεις) Κανονισμούς του 1990 όπως τροποποιήθηκαν (Κ.Δ.Π. 90/90), κρίθηκε από το αρμόδιο 20 για το βαθμό του Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, ως "προακτέος κατ' αρχαιότητα", με 3 ψήφους υπέρ και μια ψήφο ως "παραμένων στον ίδιο βαθμό" και το όνομά του αναγράφηκε στον αντίστοιχο Πίνακα των κριθέντων Αξιωματικών.

25 Η πλειοψηφία των Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων που έκρινε τον αιτητή "προακτέο κατ' αρχαιότητα" έδωσε ως αιτιολογία για την πιο πάνω απόφασή της, το γεγονός ότι ο αιτητής έχει βαθμολογίες σε ουσιαστικά προσόντα σε Εκθέσεις Ικανότητάς του στον 30 κατεχόμενο βαθμό των ετών 1990, 1991 και 1992, "κάτω από το πολύ καλός", ενώ το τέταρτο μέλος τον έκρινε ως "παραμένοντα στον ίδιο βαθμό" αφού έλαβε περαιτέρω υπόψη και τα σχόλια που υπάρχουν στις Εκθέσεις Ικανότητας του από 17.12.91 - 31.12.92.

35 Οι συνταχθέντες Πίνακες των κριθέντων από το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, καθώς και τα Πρακτικά της συνεδρίας του Συμβουλίου, υποβλήθηκαν, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 42 στο Υπουργικό Συμβούλιο για κύρωση. Το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του με αριθμό 40.105 και ημερομηνία 27.10.1993, κύρωσε τους συνταχθέντες 40 Πίνακες, χωρίς οποιαδήποτε μεταβολή.

Μετά την κύρωση από το Υπουργικό Συμβούλιο των Πινάκων των κριθέντων Αξιωματικών, η κρίση του αιτητή του γνωστοποιήθηκε με διαταγή του Αρχηγού (Τεκμ. 5 στην Ένσταση),

σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 43.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση πρόβαλε δύο προδικαστικές ενστάσεις: Ισχυρίστηκε ότι ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος να προσβάλει την επίδικη απόφαση και ότι η επίδικη απόφαση δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη μέσα στην έννοια του άρθρου 146 του Συντάγματος. Στη γραπτή του αγόρευση εγκατέλειψε την προδικαστική ένσταση που αφορά την εκτελεστικότητα της διοικητικής πράξης εν όψει της απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *Αλέξανδρος Ζαβρός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1994) 3 Α.Α.Δ. 349. Επέμενε όμως στην άλλη προδικαστική ένσταση και συγκεκριμένα ισχυρίστηκε πως ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος να προσβάλει την κρίση του αφού είναι ο μόνος Ταξίαρχος που κρίνεται προακτέος κατ' αρχαιότητα και θα εδικαιούτο προαγωγής στο βαθμό του Υποστράτηγου αν υπήρχε κενή θέση, ή εν πάση περιπτώσει θα δικαιούται να προαχθεί αν δημιουργηθεί τέτοια θέση μέχρι τις επόμενες τακτικές κρίσεις. Είπε επίσης, πως στις τακτικές κρίσεις για το έτος 1993 δεν κρίθηκε κανένας Ταξίαρχος ως προακτέος με ψηλότερη διαβάθμιση από εκείνη που έτυχε ο αιτητής.

Διαφωνώ με την πιο πάνω θέση του δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση. Σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας στις υποθέσεις *Αλέξανδρος Ζαβρός και Άλλοι* (πιο πάνω), οι αποφάσεις των αρμοδίων Συμβουλίων Κρίσεων είναι ξεχωριστές διοικητικές πράξεις που προσβάλλονται αυτοτελώς, γιατί η κατάταξη ως προακτέος κατ' εκλογήν, κατ' αρχαιότητα και παραμένων στον ίδιο βαθμό, παράγει για τους κρινόμενους έννομα αποτελέσματα, η ισχύς των οποίων συνεχίζεται σε ολόκληρη τη σταδιοδρομία τους και επηρεάζει την ανέλιξη τους στην ιεραρχία. Κατά συνέπεια και εφόσον η κρίση του αιτητή κατ' αρχαιότητα επηρεάζει την ανέλιξη του στη στρατιωτική ιεραρχία κρίνω πως ο αιτητής διατηρεί το έννομο του συμφέρον και θα προχωρήσω να εξετάσω την ουσία της υπόθεσης.

Οι λόγοι ακυρότητας που πρόβαλε ο δικηγόρος του αιτητή αφορούν ως επί το πλείστον κατ' ισχυρισμόν παραβίαση κανονισμών συγκρότησης του Ανωτάτου Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών. Είπε επίσης πως το Υπουργικό Συμβούλιο κύρωσε τους Πίνακες όπως είχαν υποβληθεί ενώπιον του χωρίς καμιά έρευνα ή έλεγχο της νομιμότητας. Η παράλειψη αυτή κατά τον κ. Αγγελίδη αποκτά ιδιαίτερη σημασία εν όψει του γεγονότος ότι τρεις Υπουργοί συμμετείχαν στο Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων και διαμόρφωσαν ήδη κρίση αναφορικά με τον αιτητή και κατά

5 συνέπεια δεν μπορούσαν να συμμετέχουν στη συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου, κατά την οποία επικυρώθηκε η απόφαση την οποία είχαν λάβει οι ίδιοι προηγουμένως. Με τα πιο πάνω παραβιάζεται, σύμφωνα με τον κ. Αγγελίδη, ο κανόνας της φυσικής δικαιοσύνης και καλής πίστης ότι "ουδείς κριτής των εαυτού πράξεων". Υποστηρίχθηκε επίσης πως δεν υπάρχει οποιαδήποτε αιτιολογία για την κρίση του αιτητή και πως το Υπουργικό Συμβούλιο υιοθετεί απλώς την ήδη αναιτιολόγητη απόφαση του Ανώτατου Συμβουλίου Κρίσεων.

10

Θα εξετάσω μόνο ένα λόγο ακυρότητας που κατά την άποψη μου συνηγορεί υπέρ της ακύρωσης της επίδικης απόφασης.

15

Ο κ. Αγγελίδης ισχυρίστηκε πως οι καθ' ων η αίτηση παραβίασαν τον Κανονισμό 30(9)(β) όπως αυτός τροποποιήθηκε από την Κ.Δ.Π. 139/92 και σύμφωνα με τον οποίο σε περίπτωση που ο αξιολογών αξιολογήσει αξιωματικό με βαθμολογία "καλός" ή "μέτριος" ή "απαράδεκτος", οφείλει να του γνωστοποιήσει αμέσως γραπτώς τη βαθμολογία αυτή αναφέροντας και τους λόγους. 20 Στον αιτητή συνέχισε, δεν γνωστοποιήθηκαν οι δυσμενείς αξιολογήσεις του ούτε και τα δυσμενή σχόλια επί των εκθέσεων του 1990, 1991 και 1992 που ήταν ένα από τα κριτήρια που οδήγησαν στην κρίση του ως προαχτέος κατ' αρχαιότητα και όχι κατ' εκλογή. Παρέπεμψε δε σχετικά στην απόφαση του Κωνσταντινίδη Δ., 25 στην υπόθεση **Χαράλαμπος Λόντας ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 2183, ως υποστηρίζουσα τη θέση του.

30

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 30(5) η κλίμακα βαθμολογίας των ουσιαστικών προσόντων είναι:

(α) Εξάιρετος	10
(β) Πολύ καλός	9
(γ) Καλός	7 έως 8
(δ) Μέτριος	4 έως 6
35 (ε) Απαραδέκτος	1 έως 3

40

Στην προκειμένη περίπτωση και σύμφωνα με τη γνωστοποίηση της κρίσης του αιτητή που έγινε με διαταγή του Αρχηγού (τεκμ.5 στην ένσταση), αυτός έχει βαθμολογηθεί στα ουσιαστικά προσόντα στις εκθέσεις ικανότητας του για τα έτη 1990, 1991 και 1992 με βαθμολογία μεταξύ 8 και 9, όπως για παράδειγμα 8,33, 8,75 κ.λ.π.

Έχοντας υπόψη την κλίμακα βαθμολογίας που παράθεσα πιο

πάνω, παρατηρώ πως ο αιτητής εφόσον δεν έχει εξασφαλίσει βαθμολογία 9 δεν μπορεί να θεωρηθεί πολύ καλός. Από την άλλη ο αιτητής, ο οποίος έχει εξασφαλίσει βαθμολογίες μεταξύ του 8 και 9 δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε καλός, ώστε να ενεργοποιηθεί η πρόνοια του Κανονισμού 30(9)(β), που προνοεί για γραπτή και αιτιολογημένη κοινοποίηση σε αυτόν βαθμολογίας με χαρακτηρισμό "καλός", "μέτριος", ή "απαράδεκτος". 5

Από τα πιο πάνω είναι καθαρό ότι ο αιτητής, ο οποίος εξασφάλισε βαθμολογία μεταξύ 8 και 9 είναι σε δυσμενέστερη θέση από αξιωματικό ο οποίος εξασφάλισε χαμηλότερη βαθμολογία, γιατί στη δεύτερη περίπτωση δίδεται στον ενδιαφερόμενο η ευκαιρία να αμφισβητήσει την αξιολόγηση του και να ακολουθηθεί η διαδικασία εξέτασης του παραπόνου του, η οποία περιγράφεται στον Κανονισμό 30(9). 10 15

Με βάση τα πιο πάνω και έχοντας υπόψη την απόφαση στην υπόθεση *Χαράλαμπος Λόττα* (ανωτέρω), όπως επίσης και την απόφαση μου στην υπόθεση *Παναγιώτης Αθανασιάδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 709, κρίνω πως ο τρόπος με τον οποίο βαθμολογήθηκε ο αιτητής και η παράλειψη κοινοποίησης των δυσμενών σχολίων οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακύρωση. 20

Εν όψει της κατάληξης μου αυτής δεν κρίνω σκόπιμο να εξετάσω τους υπόλοιπους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν εκ μέρους του αιτητή. 25

Η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται, με έξοδα υπέρ του αιτητή. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.